

Người con gái Việt Nam.

Trịnh công Sơn

Người con gái Việt nam da vàng Yêu quê hương như
Người con gái một hôm qua làng Đi trong đêm đêm

yêu đồng lúa chín Người con gái Việt nam da vàng Yêu quê
vang âm tiếng súng Người con gái chợt ôm tim mình Trên da

hương nước mắt lưng giồng Người con gái Việt
thơm vết máu loang dân Người con gái Việt

nam da vàng Yêu quê hương nên yêu người yếu kém
nam da vàng Mang giấc mơ quê hương lia kiếp sống

Người con gái ngồi mơ thanh bình Yêu quê hương như đã yêu
Người con gái Việt nam da vàng Yêu quê hương nay đã không

mình còn Em chưa biết quê hương thanh bình
Ồi cái chết đau thương vô tình

Em chưa thấy xưa kia Việt nam Em chưa hát ca dao một
Ồi đất nước u mê ngàn năm Em đã đến quê hương một

lần Em chỉ có con tim cảm hờn.
mình Riêng tôi vẫn âu lo đi tìm.